

Beszámoló a HAT-20-01-1105 azonosító számú

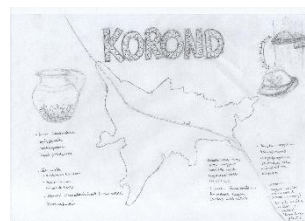
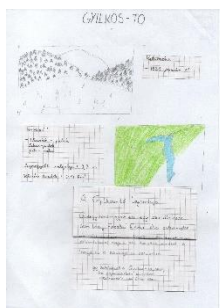
Határtalanul pályázathoz

„Percre se feledd, hogy testvéred minden magyar, bárhol is éljen.” (Wass Albert)

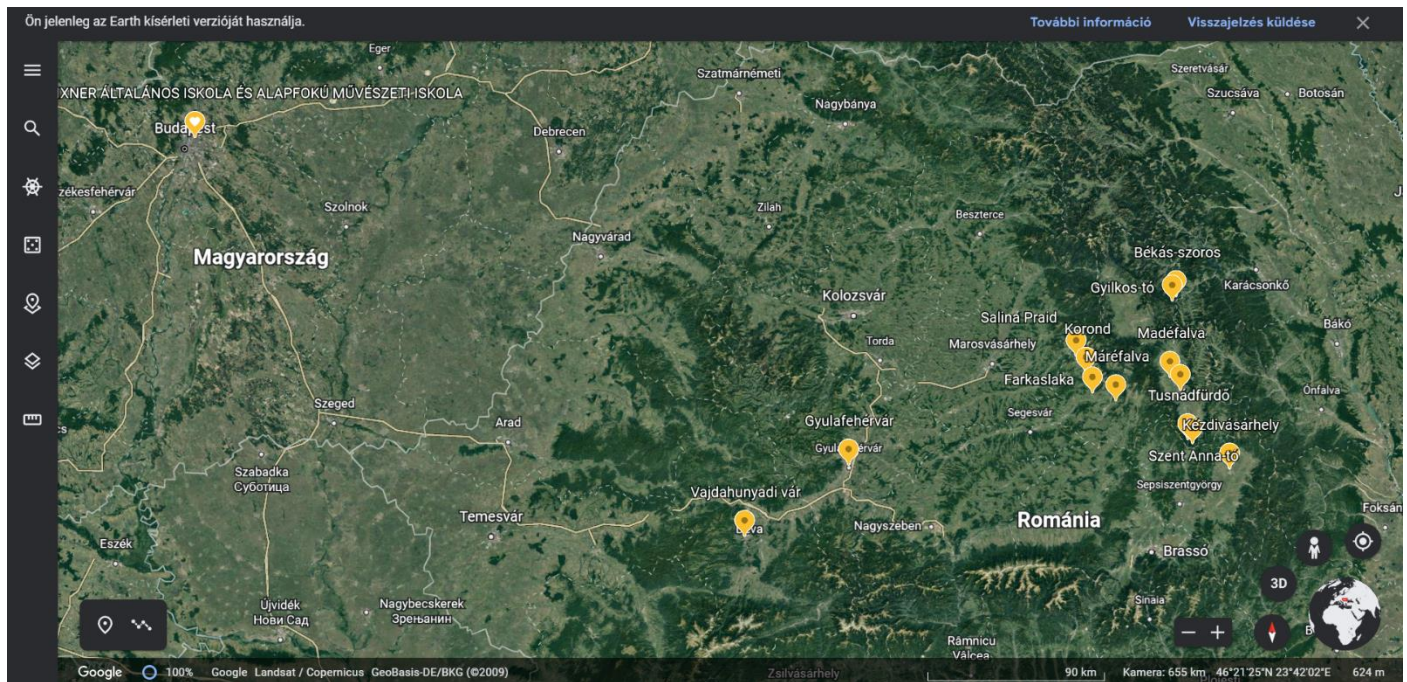
Iskolánk nyolcadik osztályos tanulói (2022.05.01-05.05) 5 napot tölthettek Erdélyben a Határtalanul pályázat keretében. Tanulmányi kirándulásunkat az Emberi Erőforrások Minisztériuma támogatta. Pályázatunk az „Erdélyi fejedelmek útján” címet viseli, ennek megfelelően utazásunk Erdély történelmi helyszíneit követte nyomon.

Előkészítő órák:

Utazásunk előtt, az előkészítő órák során felelevenítettük Erdély történelmének fontosabb eseményeit, az erdélyi fejedelmek életét és munkásságát. Csoportokban felkészültek útitervünk egy-egy állomásának látványosságaiából, történelméből. A projektmunka végén gyönyörű plakátok készültek!

Tanulmányi kirándulás állomásai:

Vasárnap (05.01) hajnalban mindenki izgatottan szállt fel az autóbuszra. Az első napunk többnyire az utazásról szólt. A Fogarasi-havasok látványa mindenkit lenyűgözött! Első megállónk az erdélyi Fejedelemség fővárosában, Gyulafehérváron volt. A székesegyházban néhány csendes pillanatra megálltunk történelmi nagyjaink sírhelyénél. Este, fáradtan, de izgatottan értünk Tusnádfürdőre, ahol a szálláson már meleg vacsorával vártak bennünket.

Hétfő reggel meglátogattuk a tusnádfürdői Jókai Mór Általános Iskolát. Miután egy kicsi ízelítőt láthattunk az iskola életéből elindultunk útitervünk következő állomása felé. A parajdi sóbánya monumentalitása mindenkit ámulatba ejtett. A fazekasság központjában, Korondon a gyerekek örömmel vásároltak a szebbnél-szebb kézműves portékák közül. A nap utolsó megállóhelye Tamási Áron szülőfaluja, Farkaslaka volt. meghallgattunk egy részletet az Ábel a rengetegben című művéből, majd elhelyeztük koszorúnkat a két cserfa között álló sírhelyénél.

A következő nap (kedd) első megállója a mádéfalvi veszedelem emlékhelye. Megismerkedtünk a tragédia történetével, megtanultuk mit jelent a „csángálni” szó, és mi a csángók eredetének története. Megtekintettük az emlékművet. Mádéfalváról a festői szépségű Gyilkos-tóhoz mentünk. A tó kialakulásának története mellett, megismertük Farkas Eszter mondáját is. Majd a Békás-szoros lélegzetelállító sziklafalai között kísértük útján a sebes folyású Békás-patakat. A napot a csíksomlyói kegytemplomban zártuk, mindenki csendesen megfogalmazta kívánságát, meglátogattuk a Hármasszentet. Utunk végezetül megkóstolhatuk a borvíz üdítő frissességét.

Szerda reggel a Szent Anna-tavat és a mohos-tőzeglapot látogattuk meg. A nap következő állomása az 1848-1849-es forradalom és szabadságharc egyik utolsó, ismert székelyföldi színhelye volt. A Nyergestetőn

található kopjafáknál meghallgattuk Kányádi Sándor: Nyergestető című művét. Körbejártuk, csendesen megcsodáltuk a kopjafák faragásait. Majd a tanulók felfedezhették a csernádi falumúzeum emlékeit. A nap utolsó látványossága a bálványosi ásványvízforrások voltak. A gyerekek érdeklődve olvasták a különböző források gyógyító hatásait.

Csütörtöki reggeli csendesebben telt, mindenki sajnálta, hogy kalandjaink lassan a végéhez érnek. Vajdahunyad vára kapujában szomorúan vettük tudomásul, hogy erdélyi kirándulásunk utolsó helyszínét látogatjuk meg. Fáradtan, de csodás élményekben gazdagon érkeztünk haza.

Értékelő óra:

Az új ismeretek rögzítése, az élmények megbeszélése a záró órák keretei között valósult meg. Földrajzórán megbeszélték a Kárpátok hegyeinek, Szent Anna-tónak és a mohos-tőzegláp, Békás-szoros keletkezésének folyamatait. Az óra második felében pedig a google earth térképén újra látogatták a helyszíneket, élményeiket felelevenítve. Rajzórán újra megbeszélték a székelykapu készítésének szabályait, mintázatát, majd mindenkinek lehetősége adódott egy „saját” székelykapu megrajzolására. Irodalomórán pedig Kányádi Sándor Nyergestető című művéről beszélgettek.

*„Nemcsak szép, de híres hely is,
fönn a tetőn a nyeregben
ott zöldellnek a fenyőfák
egész Csikban a legszebben,
ott eresztik legmélyebbre
gyökereiket a vén törzsek,
nem mozdulnak a viharban,
inkább szálig kettétörnek.
Évszázados az az erdő,
áll azóta rendületlen,
szabadságharcosok vére
lűktet lenn a gyökerekben,
mert temető ez az erdő,
és kopjafa minden szál fa,”*

(Kányádi Sándor: Nyergestető; részlet)